

отъ Тарквиния) грабналъ окръжавений ножъ на Лукреция, събралъ народъ тѣ, и вдигналъ бунъ. Отеѣкло се да вдигнатъ царска та власть. Тарквиний, като чулъ за това нѣшто, отишълъ за-въ часъ въ Римъ; нѣ нашълъ врата та му затворени; той отърчалъ назадь до войска та, нѣ тамъ Брутъ го прѣварилъ, и войска та съшто така се побунила. Тарквиний билъ испѣденъ съ всичка та му челядь. (510 год. прѣди Христа.)

Нареждане на народоправление. Патриции ти обявили Римъ народоправление (республика). Намѣсто царъ тии зели да избиратъ всяка година отъ помежду си два *консула*, които прѣдвождали войска та и съдили прѣстѣпници ти. Правдина та за издаване законъ принадлежала на сенатъ тѣ и на народний сборъ. Служби ти въ царитина та, както нацрѣдь, се намирали въ рѣцѣ тѣ на патриции ти; така Римъ станалъ народоправление аристократическо. Първи консули били Брутъ и Колатинъ.

Нѣ Тарквиний не губилъ надежда да си земе прѣстоль тѣ, та повдигналъ възъ Римляне ти единъ етрускый царъ, Порсена. Порсена отишълъ възъ града отъ-камъ дѣсний брѣгъ на Тибръ, и на-съ малко останало да влѣзе въ Римъ по Тибрскый мостъ. Единъ юнакъ войникъ, Ораций Коклесъ, бранилъ на мостъ тѣ, доклѣ Римляне ти растурили мостъ тѣ. Тогава Коклесъ се хвърлилъ въ рѣка та, и добръ обрѣженъ прѣплувалъ насрешта. Приказоватъ оште единъ примѣръ за римско то юначество. Нѣкои си Муций Сцевола се вмѣкналъ въ етрускый станъ, и искалъ да убие Порсена; нѣ събркалъ та убилъ одного отъ царскити голѣмци. Царъ тѣ заплашилъ Муция, че ште го изгори живъ, ако не каже, какво го е некарало да убива. Муций, за да докаже, че не ште да знае отъ смъртъ, турилъ дѣсена та си рѣка въ огнь тѣ, който пламгѣлъ на жрѣтвенникъ тѣ, и казалъ, че той искалъ да убие самий царъ и че 300 рим-